

over, at alle er enige om at give denne Sag en hurtig og velvillig Behandling.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) fremhævede atter, at den Tilstand, vi lever under, skulde være Krigsberedskab. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret deri. Krigsberedskab maa være den Tilstand, som indtræder ved den fuldstændige Mobilisering, hvor man føler sig staaende umiddelbart foran en Krig. En saadan Tilstand befinder vi os ikke i i Danmark for Tiden. Hvis den almindelige Mobilisering var gennemført, vilde et meget større Antal Soldater være indkaldt til Tjeneste. Da vilde mangfoldige Forhold være anderledes end nu. Den Tilstand, vi har nu, kan ikke falde sammen dermed, den falder sammen med den Tilstand, som man har tænkt sig ved Opstillingen af Begrebet en Sikringsstyrke. Denne Sikringsstyrke har et bestemt Omfang, afpasset efter de særlige Forhold, der fandt Sted paa det Tidspunkt, da Indkaldelsen skete, de forskellige praktiske Hensyn, som den Gang maatte tages, men denne Tilstand falder ikke sammen med Krigsberedskab, og jeg ser ikke den mindste Mulighed for at fortolke Loven saaledes, at Felttillæg skal gives i denne Situation, hvilket heller ikke har været Hensigten ved Fastsættelsen af de Regler, der fra tidligere Tid har været givne med Hensyn til, hvorledes Sikringsstyrken skulde være stillet. Hvis der paa det Punkt skulde ske Forandring, maatte den ske ved en Lovbestemmelse om Forhøjelse af Lønningerne, og det er dog maaske tvivlsomt, om de bestaaende Forhold vilde berettigte til en saadan Fremgangsmaade.

Dernæst gjorde det ærede Medlem (Klaus Berntsen) nogle Bemærkninger, for hvilke jeg er ham taknemmelig, nemlig at man maatte tænke paa, at hvis de gifte Soldater blev hjemsendt, kunde man risikere, at de indkaldte giftede sig i meget stort Tal, og det ærede Medlem nævnedes Eksempler paa, hvorledes man allerede forberedte sig dertil. Jeg har ogsaa haft dette Spørgsmaal i Tankerne. Jeg kunde tænke mig, at hvis man, som det ærede Medlem mente, satte en Præmie paa Ægteskaber, vilde der komme svært mange af dem, og det har da ogsaa været min Forudsætning, at man maatte sætte et bestemt Tidspunkt som Grænse, og det Tidspunkt, jeg har tænkt mig, er det, hvor Optællingen af, hvor mange gifte der findes ved de forskellige Afdelinger, fandt

Sted. Det var i Midten af November, at denne Optælling fandt Sted. Paa det Tidspunkt fik maaske de vedkommende en Anelse om, hvorfor man vilde vide, hvem der var gift, men de ugifte kunde jo ikke samme Dag blive gift. Det Tidspunkt tror jeg vil være det mest hensigtsmæssige at sætte som Grænse. Vi ved ogsaa, hvor mange der paa det Tidspunkt var af hver Slags, og det maa vi have at gaa ud fra ved Beregningen af, hvor mange der skal indkaldes til Erstatning. I øvrigt maa jeg fastholde den Opfattelse, at det er det mest praktiske at tage særligt Hensyn til de gifte. Det ærede Medlem sagde, at de vil næsten alle sammen tage mod Tilbudet om at komme hjem, selv de, der gik hjem til Arbejdsløshed. Det er muligt. Jeg vil haabe, at de, der vilde blive ramt af Arbejdsløshed, ikke vil ønske at blive hjemsendt, men det er muligt, at det alligevel vil ske, det kan vi jo ikke hindre. Men selv om dette bliver Tilfældet, kan man dog ikke se bort fra, at det meget store Antal af de gifte, der sendes hjem, sendes hjem for at genoptage Virksomheder, som i nogen Grad har været i Forfald, eller som i hvert Fald har været i store Vanskeligheder i den mellemliggende Tid, og man kan ikke ved Sammenligning mellem deres Virksomheder og ugiftes Virksomheder se bort fra, at de har Familier, som det er deres Pligt at forsørge, som er henviste til at leve af deres Virksomhed. At langt de fleste af dem, der har en selvstændig Virksomhed af Betydning for andre, netop findes mellem de gifte Folk, tror jeg ikke, man kan tvivle om.

Det ærede Medlem (Klaus Berntsen) sagde, at jeg havde omtalt den økonomiske Betydning for Hjelpekasserne af en Hjemsendelse af de gifte Soldater. Det var imidlertid ikke i den Forstand, jeg tænkte paa den økonomiske Betydning. Naar jeg talte om den, var det mere med Henblik paa Bevarelsen eller Genoprettelsen af en Række Bedrifter rundt om i Landet, som disse Mennesker staaar som Deltagere i. For Hjelpekassernes Vedkommende er jeg enig med det ærede Medlem i, at en Del af det Beløb, der spares paa denne Maade, vil blive brugt paa anden Maade, idet jeg ønsker og haaber, at Hjelpekasserne vil benytte en Del deraf til i højere Grad at komme indkaldte til Hjælp, som ikke hører til den Gruppe, der nu bliver hjulpet.

Hermed tror jeg at have svaret paa